

Indenrigsministeren udfærdiger de fornødne reglementariske Bestemmelser og Takster vedkommende Frihavnen.

§ 11.

Indenrigsministeren kan forbyde saadan Industrivirksomhed paa Frihavnen, hvis færdige Produkt ved Indførsel til dansk Toldomraade ifølge den nu gældende Toldtarif er toldfrit, medens der til dets Fabrikation anvendes Stoffer, der ere toldpligtige.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I afvigte Rigsdagssamling fremsatte Regeringen for Landstinget et Lovforslag om Anlæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn m. m. (Rigsdagstid. for 1889—90, Till. A. Sp. 3199 ff.), som i noget ændret Stikelse blev vedtaget af Landstinget, men kun naaede til 1ste Behandling i Folketinget. Naar denne Sag nu paa ny ved nærværende Lovforslag bringes frem, fremtræder den, som det vil ses, i en paa flere væsentlige Punkter modificeret Stikelse, hvorfor man i det følgende nærmere skal gøre Rede.

Det i Fjor fremsatte Lovforslag gik med Henhyn til selve Frihavnsanlægget ud paa, at der umiddelbart nord for Kastelspynten ved Foranstaltning af Kjøbenhavns Havnebestyrelse og for Kjøbenhavns Havnevesens Regning skulde tilvejebringes en Frihavn med tilhørende Landarealer til Afbenyttelse for Handel og Industri, og et af Havnekapitajnen ved Kjøbenhavns Havn og Red og Overingeniøren for Statsbaneanlægene udarbejdet Projekt til et saadant Anlæg fandtes nærmere angivet paa det Kort, der ledsagede Lovforslaget. Dette Projekt tilraadede det over Lovforslaget nedsatte Landstingsudvalg at ændre saaledes, at hele Frihavsterrainet uden Forandring i Ordningen af Entelthederne blev trukket saa langt mod Vest, at Frihavnsens Begrænsning mod Øst kom til at ligge i en Linie, dragen fra den nuværende Kalkbrænderihavns østlige Grænse til Kastelspynten, idet Udvalget nærede Betænkelighed ved, at Kjøbenhavns Indre ved i Anledning af det nævnte Anlæg indsnævredes i det paa Kortet viste Omfang. Efter hvad der forelaa, maatte man gaa ud fra, at Udvalget

fornemmelig havde tænkt sig den omspurgte Ændring i Planen foretagen enten ved at flytte hele Anlægget mod Vest, eller ved alene at flytte Handelshavnshavnens østlige Mole mod Vest, hvorved Kurven for Jærnbane-sporene ved Bassinets Bund vilde blive skarpere end tidligere forudsat, og efter Samlingens Slutning afseffede man derfor Overingeniøren for Statsbaneanlægene en Erklæring om, hvor vidt en Modifikation af Projektet i nogen af disse Retninger var tilraadelig. I Svar herpaa fraaadede bemeldte Embedsmand imidlertid meget stærkt at flytte den østlige Mole mod Vest, idet han fremhævede, at Kurven for Sporene paa det foranstøede Sted allerede efter den foreliggende Plan kun havde en Radius af 400 Fod, og at enhver Formindstelse af denne Radius vilde medføre betydelige Ulemper for Sporenes Benyttelse. Han udtalte derhos, at det vel lod sig gøre at forelægge hele Anlægget mod Vest, men at det under denne Eventualitet for at faa fornøden Plads til Sporanalægene til Frihavnen og til den eventuelle Dampfærgehavn samt til Etablering af de uden for Frihavsterrainet fornødne Vejforbindelser vilde blive nødvendigt at lægge en fremtidig Banelinie fra Østerbro til Hellerup en Del længere mod Vest end hidtil forudsat, nemlig tæt øst om „Vilde Gjegod" og over „Christiansgave", hvilken Ordning baade vilde forøge Ekspropriationsudgifterne til denne Banelinie betydeligt og derhos vilde medføre den væsentlige Ulempe, at det til en eventuel Østbanaegaard alt i Forvejen temmelig begrænsede Areal vilde blive hærligere indskrænket.